

Sevgili Arkadaşımız Prof. Dr. Cengiz Utaş'ı Kaybettik

Sevgili Arkadaşımız Prof. Dr. Cengiz Utaş'ı 19 Ekim 2015 günü hiç beklenmedik şekilde ani bir kalp krizi sonrasında kaybettik. Yıllarca birlikte olduğumuz kongrelerin, toplantıların onsuz nasıl geçeceğini kafamda bir türlü canlandıramıyorum. Büyük bir acı içindeyim.

Prof. Dr. Cengiz Utaş 1959 yılında Kayseri'de doğdu. Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden mezun olan hocamız, İç Hastalıkları ve Nefroloji Uzmanlık eğitimlerini Erciyes Üniversitesi ve Hacettepe Üniversitelerinde tamamladı. Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Nefroloji Bilim dalında 1991'de yardımcı doçent kadrosuna atandı, 1994 yılında Doçent, 2000 yılında Profesör ünvanını kazandı.

2000-2001 yıllarında Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Dekanlığı, 2004-2008 yıllarında Erciyes Üniversitesi Rektörlüğü görevlerinde bulundu.

Prof. Dr. Cengiz Utaş uzun yıllardır Türk Nefrolojisi'nin ulusal ve uluslararası alanda gelişmesi için büyük emekler vermiş çok kıymetli bir bilim adamıydı.

2000-2011 yılları arasında Türk Nefroloji Derneği Yönetim Kurulu'nda üye ve ikinci başkanlık görevlerinde bulundu, ERA-EDTA konsül üyesi olarak çok başarılı çalışmalara imza attı.

İstanbul'da yapılan 2005 ve 2013 ERA-EDTA kongrelerinin Genel Sekreterliğini, yine 2008'de İstanbul'da gerçekleştirilen ISPD kongresinin başkanlığını yaptı.

Periton Diyalizi tedavisinin ülke çapında yaygınlaşması için büyük çabalar harcadı.

Uzun yıllar dergimizin editörlüğünü üstlendi. Kendisi Nefroloji Kış Okullarının fikir babası ve kurucusuydu.

Müthiş bir organizasyon yeteneğine sahip, sorunları kısa sürede algılayıp pratik ve kesin çözümler üreten, eğitici yönü ön planda olan, insanlarla çok iyi ilişkiler kurabilen ve herkes tarafından sevilen, sayılan çok değerli bir bilim adamıydı.

Aynı zamanda çok iyi bir baba ve mükemmel bir eşi.

Vefatı tüm nefroloji ailesinde büyük bir üzüntüye neden oldu. Erciyes Üniversitesi Rektörlüğü görevinden ayrılıp üniversiteden emekli olduğunda kendisine "kongrede emeklilik töreni yapalım mı ?" diye sorduğumda "yok abi biz daha çok genciz" demiş ve mütevazı bir şekilde isteğimizi geri çevirmişti. Haklıydı, daha çok gençti ve yapacak çok işleri, projeleri vardı.

Şair Cemal Süreya'nın deyişiyle,

"Her ölüm erken ölümdür"

Ama senin ölümün de çok erken oldu be Cengiz !!

Sevgili Cengiz seni çok özleyeceğiz, huzur içinde uyu, mekanın cennet olsun.

Kısa ömrüne büyük başarıları sığdırmış değerli hocamıza Allah'tan rahmet, sevgili eşi Serap ve biricik oğlu Alper'e ve tüm nefroloji ailesine başsağlığı ve sabırlar diliyorum.

Prof. Dr. Turgay ARINSOY

Türk Nefroloji Derneği Başkanı

Prof. Dr. Cengiz Utaş

Özgeçmiş

23.05.1959 tarihinde Kayseri’de doğdu. İlköğrenimini Ankara Kavaklıdere İlkokulu, orta ve lise öğrenimini TED Ankara Koleji’nde tamamladı. Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi’nden 1984 yılında mezun olduktan sonra Karabük 1 No’lu Merkez Sağlık Ocağı’nda iki yıl zorunlu hizmet yaptı. İç hastalıkları ve ardından nefroloji uzmanı olduktan sonra Erciyes Üniversitesi İç Hastalıkları ve Nefroloji Kliniğinde öğretim üyesi olarak 1991 yılında görev aldı. 1995 yılında doçent, 2000 yılında profesör unvanlarını aldı. Bu süreçte Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesinde Nefroloji Bilim Dalı Başkanlığı, Tıp Fakültesi Dekan Yardımcılığı, İç Hastalıkları Ana Bilim Dalı Başkanlığı, Tıp Fakültesi Dekanlığı görevlerinde bulundu. 2004 yılında Erciyes Üniversitesi Rektörü olarak atandı. Bir dönem rektörlük görevinden sonra, Erciyes Üniversitesinde yarı zamanlı olarak çalışmaya devam etti. 2011 yılından itibaren emekli olarak özel sektörde hekimlik yapmaya devam etti.

Eğitim

- 1978-1984 Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi
- 1987-1990 Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Araştırma Görevlisi
- 1990 Free University Hospital, Amsterdam, Hollanda
- 1991-1992 Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Nefroloji Bilim Dalı
- 1994 Peritoneal Diyalizi Eğitimi, Manchester, İngiltere

Akademik Görevler

- 1991-1994 Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Yardımcı Doçent
- 1994-2000 Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Doçent
- 2000-2011 Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Profesör

Yönetim Görevleri

- 1993 Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Nefroloji Bölümü kurucusu ve Başkanı
- 1997-2004 Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi İç Hastalıkları AD Başkanı
- 1996-2000 Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Dekan Yardımcısı
- 2000-2001 Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Dekanı
- 2004-2008 Erciyes Üniversitesi Rektörü
- 2011-2015 Emsey Hastanesi Nefroloji Bölümü Başkanı
- Baxter RTS Tıbbi Danışma Kurulu Başkanı

Komite Üyelikleri ve Etkinlikler

- Türk Nefroloji Derneği Yönetim Kurulu (2000-2012).
- Türk Nefroloji Derneği Yönetim Kurulu 2. Başkanı (2008-2012).
- T.C. Sağlık Bakanlığı Diyaliz Bilim Kurulu Üyeliği (2002-2004).
- Avrupa Böbrek Derneği-Avrupa Diyaliz Transplantasyon Birliği Konsey Üyesi (ERA-EDTA) (2005-2008)
- ERA-EDTA 42. Kongresi, İstanbul, 2005, Kongre sekreteri ve bilimsel kurul üyesi
- TND 26. Kongre Başkanı, Kapadokya, 2001
- TND 1. Kış Okulu Kurucu Başkanı, Kapadokya, 2002
- TND Eğitim Koordinatörü (2003-2009)
- TND Böbrek Beslenme Çalışma Grubu Başkanı (2003-2009)
- TND Deneysel Araştırma Grubu Başkanı (2000-2009)
- Uluslararası Periton Diyalizi Derneği (ISPD) Kongre Başkanı, İstanbul, 2008
- ERA-EDTA 50. Kongresi Genel Sekreteri, İstanbul 2013.
- Uluslararası Böbrek Tıbbi Danışma Kurulu Üyesi Baxter (2006-)
- Danışma Kurulu Üyelikleri; Abbott, Fresenius Kabi, Roche, Amgen
- Uluslararası Diyaliz Araştırma Kurulu (DOPPS) Ülke Koordinatörü (2012-2015)

Dernek Üyelikleri

- Türk Nefroloji Derneği
- European Renal Association (ERA-EDTA)
- International Society of Nephrology (ISN)
- International Society of Peritoneal Dialysis (ISPD)

Editörlükler ve Yayın Kurulu Üyelikleri

- Editör, Türk Nefroloji Diyaliz ve Transplantasyon Dergisi / Turkish Journal of Nephrology Dialysis Transplantation (1994-2009)
- Editör, Nephrology and Dialysis Bulletin (Periodical in Turkish) (1994-1996)
- Editör, Hemodiyaliz Hemşiresi El Kitabı
- Editor, Hemodiyaliz Hekimi El Kitabı (1997, 2001, 2008, 2009)
- Editor, Nefroloji El Kitabı
- Editör "Follow us, ERA- EDTA" (2006-2008)
- Nephrology Dialysis Transplantation Journal, editorial board member (2005-2011)
- BANTAO Journal, editorial board member
- Journal of Geriatric Nephrology, editorial board member
- Portuguese Journal of Nephrology, editorial board member

Bilimsel İlgi Alanları

- Hemodiyaliz ve Periton Diyalizi
- Hipertansiyon
- Organ Nakli
- Yabancı Dil İngilizce

Bazı Seçilmiş Yayınları

1. Prevalence, Awareness, Treatment and Control of Hypertension in Adults with Chronic Kidney Disease in Turkey: Results from the CREDIT Study. Altun B, Süleymanlar G, Utaş C, Arınsoy T, Ateş K, Ecder T, Camsarı T, Serdengeçti K. *Kidney Blood Press Res.* 2012;36(1):36-46.
2. Effect of serum electrolyte and bicarbonate concentration changes during hemodialysis sessions on heart rate variability. Sipahioglu MH, Kocyigit I, Unal A, Karakurt M, Celik A, Tokgoz B, Oymak O, Utaş C. *J Nephrol.* 2012 Nov-Dec;25(6):1067-74.
3. Impact of arterial stiffness on adverse cardiovascular outcomes and mortality in peritoneal dialysis patients. Sipahioglu MH, Kucuk H, Unal A, Kaya MG, Oguz F, Tokgoz B, Oymak O, Utaş C. *Perit Dial Int.* 2012 Jan-Feb;32(1):73-80.
4. Trends in renal replacement therapy in Turkey, 1996-2008. Süleymanlar G, Serdengeçti K, Altıparmak MR, Jager K, Seyahi N, Ereğ E; Turkish Registry of Nephrology, Dialysis, and Transplantation. *Am J Kidney Dis.* 2011 Mar;57(3):456-65.
5. A population-based survey of Chronic REnal Disease In Turkey--the CREDIT study. Süleymanlar G, Utaş C, Arınsoy T, Ateş K, Altun B, Altıparmak MR, Ecder T, Yılmaz ME, Çamsarı T, Başçı A, Odabas AR, Serdengeçti K. *Nephrol Dial Transplant.* 2011 Jun;26(6):1862-71.
6. Comparison and causes of transfer from one dialysis modality to another. Unal A, Kocyigit I, Sipahioglu MH, Tokgoz B, Oymak O, Utaş C. *Int Urol Nephrol.* 2011 Jun;43(2):513-8.
7. Two daytime icodextrin exchanges decrease brain natriuretic peptide levels and improve cardiac functions in continuous ambulatory peritoneal dialysis patients. Sav T, Inanc MT, Dogan A, Oymak O, Utaş C. *Nephrology (Carlton).* 2010 Apr;15(3):307-12
8. Correlation between hearing loss and peritonitis frequency and administration of ototoxic intraperitoneal antibiotics in patients with CAPD. Tokgoz B, Somdas MA, Ucar C, Kocyigit I, Unal A, Sipahioglu MH, Oymak O, Utaş C. *Ren Fail.* 2010;32(2):179-84.
9. Hypertension, salt, and bread. Akpolat T, Kadi R, Utaş C. *Am J Kidney Dis.* 2009 Jun;53(6):1103.
10. Patient and technique survival and factors affecting mortality on peritoneal dialysis in Turkey: 12 years' experience in a single center. Sipahioglu MH, Aybal A, Unal A, Tokgoz B, Oymak O, Utaş C. *Perit Dial Int.* 2008 May-Jun;28(3):238-45.
11. The development of PD in Turkey. Utaş C. *Perit Dial Int.* 2008 May-Jun;28(3):217-9.
12. Phosphorus control in peritoneal dialysis patients. Yavuz A, Ersoy FF, Passadakis PS, Tam P, Evaggelos DM, Katopodis KP, Ozener C, Akçiçek F, Camsarı T, Ateş K, Ataman R, Vlachoıjannis GJ, Dombros NA, Utaş C, Akpolat T, Bozfakiođlu S, Wu G, Karayaylılı I, Arınsoy T, Stathakis CP, Yavuz M, Tsakiris DJ, Dimitriades AC, Yılmaz ME, Gültekin M, Süleymanlar G, Oreopoulos DG. *Kidney Int Suppl.* 2008 Apr;(108):S152-8
13. Severe vitamin D deficiency in chronic renal failure patients on peritoneal dialysis. Taskapan H, Ersoy FF, Passadakis PS, Tam P, Memmos DE, Katopodis KP, Ozener C, Akcicek F, Camsarı T, Ates K, Ataman R, Vlachoıjannis JG, Dombros NA, Utaş C, Akpolat T, Bozfakiođlu S, Wu G, Karayaylılı I, Arınsoy T, Stathakis CP, Yavuz M, Tsakiris DJ, Dimitriades AD, Yılmaz ME, Gültekin M, Oreopoulos DG. *Clin Nephrol.* 2006 Oct;66(4):247-55.
14. What is the optimal dwell time for maximizing ultrafiltration with icodextrin exchange in automated peritoneal dialysis patients? Jeloka TK, Ersoy FF, Yavuz M, Sahu KM, Camsarı T, Utaş C, Bozfakiođlu S, Ozener C, Ateş K, Ataman R, Akçiçek F, Akpolat T, Karayaylılı I, Arınsoy T, Mehmet EY, Süleymanlar G, Burdzy D, Oreopoulos DG. *Perit Dial Int.* 2006 May-Jun;26(3):336-40.
15. Cardiac troponins T and I in patients with end-stage renal disease: the relation with left ventricular mass and their prognostic value. Abacı A, Ekici E, Oguzhan A, Tokgoz B, Utaş C. *Clin Cardiol.* 2004 Dec;27(12):704-9.
16. Patient and technique survival on CAPD in Turkey. Utaş C; Turkish Multicenter Peritoneal Dialysis Study Group. *Perit Dial Int.* 2001 Nov-Dec;21(6):602-6.
17. Acute renal failure in Central Anatolia. Utaş C, Yalçındağ C, Taşkan H, Güven M, Oymak O, Yücesoy M. *Nephrol Dial Transplant.* 2000 Feb;15(2):152-5.

Türk Nefrolojisinin Acı Kaybı

En verimli çağında Cengiz Utaş'ı kaybettik. Efendi, çalışkan, büyüğünü küçüğünü bilen, işbilen ve işbitiren, ülkeye ve ülke nefrolojisine daha uzun yıllar hizmet etmek yetenek ve kişiliğine sahip bu genç dostumuzun aramızdan zamansız ayrılması herkesi ve hepimizi üzüntüye boğdu.

Bulduğu her mevki ve makamda tevazuunu, tebessümünü, yakınlığını hep muhafaza ederdi. Yurt içi ve yurt dışında üzerine aldığı önemli görevlerin üstesinden yüzünün akı ile gelmesini bilen bu genç ve değerli arkadaşımızı sevgiyle saygıyla anıyoruz.

Cengiz'le 1987'de Abant'ta yapılan kongre vesilesiyle ve diğer dostlarımızla beraber uzun sohbet imkanını bulmuş (Resim 1) ve daha sonra da benim başkanlık dönemimde daha yakından tanıyarak yukarıda saydığım özelliklere sahip olduğunu anlamıştım. Kolay olsun, zor olsun üzerine aldığı her görevi layıkı ile yerine getirir, şimdi çok kullanılan deyimle *"taşın altına elini koymaktan"* çekinmezdi.

Cengiz'in kadirşinaslık, kadir kıymet bilirlilik yönü de vardı. Benim beş senelik süre sonunda, dernek başkanlığından ayrılma kararımı duyunca benimle temasa geçerek *"hocam bir süre daha devam etseniz de, karizmanızdan daha fazla faydalansak"* mealinde teşvik ve iltifatta bulunmasını her zaman hatırlarım.

Vefatından kısa sayılabilecek bir süre önce, bir vesileyle, İstanbul'da bir araya gelmek fırsatımız olmuştu. Kendisine, Erciyes'in hakim olduğu Kayseri havasıyla, Karadeniz ve Marmara'nın hakim olduğu İstanbul havasının farklarını sormuştum. Bana *"Şu anda oturduğumuz semt yeni bir yerleşim alanı ama rüzgar ve esintisi hiç durmuyor. Devamlı nezleden kurtulamıyorum, eskiden beri böyle imiş"* cevabını vermişti.

2005 yılında benim İstanbul'daki emeklilik törenime yurdun dörtbir tarafından dostlarımız iştirak ederek bizi onurlandırmışlardı. Cengiz de Kayseri'den kalkıp gelmişti. Hem Cerrahpaşa'daki törende hem onu takiben Baltalimanı'daki törende geçirdiğimiz güzel saatleri unutmak mümkün müdür. Resim 2'de Cengiz'i ve Baltalimanı'nda yemeğe iştirak eden dostlarımızdan bir kısmını görüyoruz. Cengiz espirileri ile neşemize neşe katmıştı.

Bu genç ve değerli dostuma Tanrı'dan rahmet diliyor, kıymetli eşi Serap kardeşimize, cana yakınlığı ile tam *"babasının oğlu olan"* sevgili Alper'e ve bütün aile efradına ve yakınlarına ve camiamıza başsağlığı ve sabırlar diliyorum.

Prof. Dr. Ekrem EREK

Türk Nefroloji Derneği
Önceki Başkanlarından

Resim 1.

Resim 2.

“Adam Gibi Adam, İnsan Gibi İnsan”: Cengiz Utaş

Değerli eşin Prof. Dr. Serap Utaş ve biricik oğlun Av. Alper Utaş’a, bütün ailene ve Türk ve Dünya Nefroloji camiasına başsağlığı ve sonsuz sabır dilerim. Allah Rahmet eylesin, Nur içinde yat, mekânın cennet olsun Cengiz: Dostum, kardeşim, arkadaşım; adam gibi adam, insan gibi insan!

TND Yönetiminde 2000-2008 arasındaki birlikteliğimiz sırasında senin TND ve Türk Nefrolojisi için yaptıklarını mümkün olan en kısa biçimde 2008 Genel Kurul konuşmamda özetlemiştim. Seni yeterince tanımayan yeni üyelerimizin bilgilendirilmesi açısından önce bunu aşağıya aynen alıyorum: “Cengiz Utaş, 1994’ten bu yana Türk Nefroloji Diyaliz ve Transplantasyon Dergisi’nin editörlüğünü yaptı, Türk Nefroloji Derneği yayınlarına **Hemodiyaliz Hekimi El Kitabı (1997, 2001, 2008)** ve **Günlük Nefroloji ve Böbrek Yetmezliğinde İlaç Kullanımı (2004)** gibi telif kitapları kazandı, 2001 Kapadokya Kongresiyle Derneğimize modern standartlarda ulusal kongre anlayışını getirdi; çift dilli Türk Nefroloji Derneği kongre web sitesini kurdu, 2002’de bugün bir marka olan **TND Kış Okulu** konseptini var etti, 2003’te Türk Nefroloji Derneği **DeneySEL Araştırma ve Beslenme Çalışma Gruplarını** kurdu, **nefropatoloji** bursu konseptini ortaya attı, yine 2003’te Türk Nefroloji Derneği üyeliği-

nin önemli artlarından biri haline gelen ve bugün Türkiye’yi üye sayısı açısından ERA-EDTA’da 6.ncı, ISN’de 126 ülke arasında 8.nci konuma getiren ERA-EDTA ve ISN toplu üyeliğinin fikir babası oldu, **2005’te ERA-EDTA İstanbul Kongresinin Sekreteri** olarak bu büyük Kongrenin sosyal aktiviteleri ve teknik alt yapısını organize etti, 2005’te seçildiği **ERA-EDTA Konsey Üyeliği** sırasında ERA-EDTA’nın Web sitesini yaptırdı, ilk ERA-EDTA Fellow’luğunun bir Türk’e verilmesini sağladı, 2006’dan bu yana Türk Nefroloji Derneği Dünya Böbrek Günü Aktivitelerini düzenledi, 2008’de İstanbul’da **ISPD Kongresi Başkanı** olarak bu Kongrenin tüm uluslararası sponsorlukları dahil teknik ve sosyal alt yapısını organize etti. Halen, **Kongre ve Toplantı Düzenleme Daimi Kurulu ile Dergi ve Yayın Daimi Kurulu Başkanlıklarını** da yürütmektedir.”

TND 2004 Antalya Kongresi’nde: Prof. Ekrem Ere, ERA-EDTA Başkanı Prof. Cannata ve eşi ve yakın dostlar grubu ile birlikte.

ERA-EDTA 2005 Kongre Sekreteri olarak President’s Dinner’de Eşi Prof. Dr. Serap Utaş ile birlikte.

Şimdi ise arkadaşım, kardeşim, dostum olarak senin, “adam gibi adam, insan gibi insan” Cengiz’in yüreğindeki ve belleğindeki izlerine değinmek istiyorum. O kadar çoktu ki bunlar, bazıları da çok özeldi tabii. Burada, ancak az sayıda birkaç örnekle yetineceğim.

Sen arkadaşım Cengiz, sen kardeşim Cengiz, sen dostum Cengiz:

Sen, her şeyden önce gerçek bir **“aile babasıydım”**: Değerli eşinden ne zaman söz edecek olursan genellikle ciddi olan yüzüne

muhabbet ve saygının en gerçek ifadesi gelir ve gıyabında çoğu kez ona “Serap Hanım” derdin. Oğlun Alper’den söz ederken de gözlerin parlar, yüzünü mutluluk ve babalık sevgisi kaplar, onun başarılarından kendi başarılarıymış gibi gurur ve övünç duyar, bunları nakletmekten büyük zevk alırdın.

“**Olmazları olduran**” insandın sen aynı zamanda! TND Yönetim Kurulunda 2001 Kongresinin nerede yapılacağı gündeme geldiğinde konuşmaları malum ciddiyet ve sessizliğiyle bir süre dinledikten sonra, yüzünde beliren hafif bir tebessümle söz aldın, “Ben yaparım” dedin ve işe koyuldun. Firmalarla dolar üzerinden görüşüp, anlaştıktan ve yine dolar üzerinden otel rezervasyonlarını yaptıktan sonra aniden Şubat 2001 krizi geldi. TL ansızın dolara karşı %40 değer yitirdi. Bu korkunç ve beklenmedik mali stres altında ne oldu, nasıl oldu da 6 ay sonra Eylül 2001’de bu kongre, anıldaki adıyla “Kapadokya Kongresi”, yabancı katılımcılardan ERA-EDTA’nın o günkü Başkanı Prof. Alex Davison’a “Organizasyonunuz ve teknik altyapınız o kadar iyi ki, 2005 Kongresi için hemen ERA-EDTA’ya başvurmalısınız.” dedirten bir “altın standartlar kongresi” olarak mükemmel bir şekilde gerçekleşebildi? Üstelik de TND’ye oldukça iyi bir getiri sağlayarak. Bunun sırrı sendeydi tabii. Senin “**olmazları öldürme**”. Yine bu Kongreyle ilgili iki örnek daha vereyim: kongre otelinde yeterli stand alanı yoktu. Acilen bir modern çadır temin edilip otel binası bitişiğine kuruldu. Bu da yetmedi. Çadıra elektrik temini için de bir özel trafo ve hat çekiliverdi. Yine, aynı kongrenin gala yemeği içinse bir **otobüs garajı** mükemmel bir gece açık hava yemek mekânına dönüştürülverdi.

Bir başka “**olmazı öldürme**” örneği de ERA-EDTA 2005 kongresinin sekreteri olarak organize ettiğin Çırağan Sarayı’ndaki “başkan yemeği”dir herhalde. Adeta bir “devlet resepsiyonu” havasında deniz kıyısında verilen muhteşem kokteyl, tam havanın karardığı akşam saat 9’da denizde başlayan

TND 2006 Antalya Kongresinde: ISN COMGAN Başkanı Prof. John Dirks ile Bilimsel görüş alışverişinde bulunurken.

TND 2008 Antalya Kongresi Açılışı: ISPD 2008 Kongresi’ne Başkanlık etmesi nedeniyle TND’den teşekkür plaketini alırken.

ve dakikalarca süren muhteşem havai fişek gösterisi, akabinde muhteşem bir saltanat kayığının kıyıya gelişi, “padişah”ın merasimle kayıktan inişi ve mehteran eşliğinde merdivenleri çıkarak davetlilere “hoş geldiniz” deyişi ERA-EDTA camiasının anılarında hâlâ taptaze durmaktadır.

Sen aynı zamanda görev yaptığın kuruma veya camiaya yararlı “**uzun vadeli bir vizyona dayalı, kalıcı somut plan ve projelerin**” insanyydın. Bunları enine boyuna önceden düşündür, tasarlar, sahada araştırır, artısını eksisini hesaplayıp olgunlaştırır, ondan sonra da dayanaklarını da ortaya koyarak en kısa sözle en sağlam ve inandırıcı şekilde gündeme getirirdin. Ve genellikle herkese de benimsetirdin. Bu projelerden biri de “**TND Kış Okulu**” idi. Kapadokya Kongresi bittiğinde “Önümüzdeki kış sonu burada bir de Kış Okulu yapalım” demiştin. Ama bu “bir deneyelim, tutar mı, tutarsa iyi olur” anlamında bir “yapalım” değildi tabii ki. 2002’deki ilk Kış Okulu Kapadokya’da senin “Okul Müdürlüğünde” büyük bir başarı öyküsü olarak gerçekleştiğinde, senin zaten her şeyi önceden en ince detayı ve tüm alt yapısıyla planladıktan sonra konuyu gündeme getirmiş olduğunu çok iyi anladım. Nitekim, fikir ve isim babası olduğun bu **TND Kış Okulları** “Diyaliz ve Nefroloji bilgilerini, uygulamaya yönelik en güncel bir bütünlük içerisinde Türkiye genelindeki nefrolog olmayan hekim kitlesine ulaştırma amaçlı **Gerçek Eğitim Kursu** nitelikleriyle” öylesine yararlı oldular ki, her yıl en az 500 civarında bir katılımı, o günden bugüne aynı başarı ve mükemmellikte devam ettiler ve geçen 14 yıl içinde artık tam anlamıyla gelenekselleştiler ve markalaştılar.

Fikir babalığı yaptığın benzer bir uzun vadeli proje de 2003 yılından başlayarak TND üyelerinin önce ISN, sonra da ERA-EDTA’ya ödentileri her yıl düzenli biçimde TND tarafından

karşılanarak toplu üye yapılmalarıydı. Bu sayede TND üyeleri, bu derneklerin kongrelerine indirimli ücretle katılmak ve yüksek impekt faktörlü dergilerine oturdukları yerden otomatikman abone olmak lüksüne kavuştular. Ancak, bence daha da önemlisi bu toplu üyeliklerin Türkiye'yi üye sayısı açısından (TND Başkanlığından ayrıldığı 2008 itibarıyla) ISN'de 126 ülke arasından 8'inci, ERA-EDTA'da da 6. ülke konumuna getirmiş ve ülkemizin bu uluslararası derneklerdeki ağırlık ve saygınlığına çok büyük katkı sağlamış olmalarıdır.

Ancak, yararına inandığın bir konuda sorumluluk alman için bunun mutlaka senin fikir babası olduğun veya başlattığın bir olay, bir proje, bir eylem olması da asla gerekmezdi. Nitekim, 1994'te daha TND Yönetim Kurulunda bile değilken Derneğin resmi yayın organı TNDT Dergisinin editörlüğünü Derginin basımı ve dağıtımını da dahil fiilen üstlenmen, ve bunu reklam almadan, TND'nin kasasından beş kuruş harcamadan, bu hakemli derginin hiçbir sayısını aksatmadan, bu konuda perdenin önüne hiç çıkmadan ta 2008 sonuna dek 15 yıl sessiz sedasız yürütmen buna çok güzel bir örnektir. Senin yıllar yılı hiçbir karşılık beklemeden verdiğin bu çok uzun soluklu ve unutulmaz emek sayesinde ki TNDT Dergisi, bu güne kadar Türk Nefroloji literatürüne çok önemli katkılar sağladığı gibi, nefroloji alanında yurtiçi ciddi bilimsel yayınlar için akla ilk gelen ciddi ve **hakemli bilimsel dergi** olma niteliğini bugün de sürdürmektedir. TNDT'nin 15 yılı senin sayende olmak üzere yayını 23 yıldır kesintisiz sürdürmesi kuşkusuz TND'nin kurumsallaşmasının en önemli ayaklarından biri olmuştur.

Bir özelliğin de **"iş bitirici"** olmandı. Bu tabii ki **"sorun çözücülüğü"**, daha da önemlisi daha ortaya çıkmasına fırsat vermeden **"sorun önleyiciliği"** de kapsar ve büyük ölçüde en az IQ'un kadar yüksek olan sezgi gücün ve EQ'nu kullanarak karşıdakilerle kim olurlarsa olsunlar "empati" kurabilmene, onların içini okuyabilmene dayanırdı. Bir küçük örnek vereyim: Firmalarla kongre öncesi yapılan toplantıda sıradaki firmanın bir önceki yıl yaptığı katkılar nedir, o ilk durumu nedir, yeni çıkan veya çıkacak ilacı var mıdır vb. arada inceledikten ve yaptığın empatiyle kendini bir anlamda karşı tarafın yerine koyduktan sonra firma yetkilisini oturtur ve hafif bir tebessümle dinlerdin.

20 Aralık 2008: TND Genel Kurulu sonrası TND İkinci Başkanı olarak Yönetim Kurulu üyeleri ve önceki Başkanlar ile.

Lafa nasıl girecek, lafı nasıl dolandıracak bilirdin çünkü. Sonra fazla uzatmadan uygun bir yerde sözünü keser ve "Bitti mi?" derdin. "Sen çantayı alıyorsun, galayı yapıyorsun, şu kadar stand alıyorsun, şu kadar doktor, şu kadar hemşire getiriyorsun!" Şaşırırlardı. Çünkü, sonunda geleceklere yere onları baştan getirmiş olurdun. Ve "peki" derlerdi tabii ki. **"İş bitirilmiş"**, **sorun** daha ortaya çıkmadan **"çözülmüş"**, daha doğrusu **"önlenmiş"** olurdu.

Senin yukarıda sıraladığım üstün nitelik ve meziyetlerini kullanarak mensubu olduğun camia, görev aldığın kurumlar için tüm yaptıklarının temelinde bir ortak payda, bir **"ortak vizyon"** vardı. O da bana göre, Cumhuriyet'in "çağdaş uygarlığı yakalama" vizyonu ile örtüşmekteydi. Bir bilim insanı olarak vizyonun kısaca **"ülke olarak çağdaş bilimi yakalamak ve çağdaş Avrupa ve Dünya bilimine entegre olmak"**tı. Dekan olarak Erciyes Tıp Fakültesi, sonra da rektör olarak Erciyes Üniversitesi'ndeki vizyonun ve misyonun bu yönde oldu. Ülkenin önde gelen bir nefrolog bilim insanı olarak da, TND ve Türk Nefroloji camiasına yönelik bütün çaba ve uğraşların hep Türk Nefrolojisinin önce yurt içinde gelişmesi ve bilimsel anlamda güçlenmesi; sonra da Avrupa ve Dünya'da tanınması ve bilimsel ve sosyal açıdan Avrupa ve Dünya Nefrolojisine entegre olması ve sonuçta her bakımdan eşit bir ortak olarak kabul görmesini sağlamak yönünde oldu.

Bu arada yaptığın katkılarla, gerçekleştirdiğin projelerle, yürüttüğün işlerle, sırtlandığın sorumluluklarla övündüğüne hiç şahit olmadım. Senin için onlar zaten yapılması gerekenler olup yapılmaları geriye dönük bir kişisel övünç konusu olmadı. Belki bunun bir nedeni de bir proje, bir iş tamama erdiğinde gözünün, beyninin ve zihninin artık yapılan, gerçekleştirilen, bitirilenle değil sıradaki yapılacak, gerçekleştirilecek bir sonraki işle, projeye, atılımla meşgul, ona dönük, ona fikse hale gelmesiydi. "Hayat bisiklet sürmeye benzer. Dengede kalmak için hareket etmeyi sürdürmek gerekir." diyor Einstein. Senin de düsturun bir ölçüde buydu sanki: Sürekli aktif olmak, sürekli yeni ve farklı bir faaliyet içinde olmak; yenilemek ve yenilenmek. Aynı şekilde dekanlık, rektörlük, ERA-EDTA konsey üyeliği dahil hiçbir makam veya mevki senin için hava atma, övünme veya böbürlenme konusu olmadı, olamazdı. Çünkü senin için

o makam veya mevkiler kartvizitine birer katkı değil ve fakat büyük bir görev ve sorumluluk duygusuyla en iyi şekilde yapılması gereken hizmetlerin yerleri idi. Bu nedenle de o makam veya mevkilerde iken de, hep sadece gerçekleştireceğin yararlı projeleri, yapacağın hizmetleri, sağlayacağın katkıları, özetle bu kurumlar veya topluluklara daha iyi neler verebileceğini düşündün sen. Rektörlüğün ve ERA-EDTA üyeliğın süresince katıldığın TND Yönetim Kurullarında da hep TND için çalışan, TND'yi düşünen her zamanki doğal Cengiz olmayı, daha önce neysen o olmayı sürdürdün.

“Olmazları olduran”, “iş bitirici”, “iş bağlayıcı”, “sorun çözücü/önleyici”, “vizyona dayalı, kalıcı somut projelerin insanı” olma özelliklerine değindim yukarda. Ama çok iyi biliyorum ki eski ve yakın arkadaş ve dostların için bütün bunların yanı sıra, ayrıca **“patron/boss'tun”, “organizatördün”, “dert babasıydın”, “daimi danışmandın”, “sır saklayıcıydın”** ve daha birçok şeydin sen. Özetle, sen o **“hiç vazgeçilmez can dost”** idin.

ERA-EDTA Kongrelerinin hazırlığında ve ERA-EDTA konsey üyeliğın sırasında birlikte çalıştığın ERA-EDTA Ofisi Başkanı Maria Manara taziye mektubunda senin için aynen şöyle yazıyordu: “O daima çok nazik ve yardım severdi. Ancak, bu nezaket ve yardımseverlik sadece çok görgülü bir kişi olmasından değil, ruhunun yüceliğinden kaynaklanıyordu. Çok, çok kişi özleyecek onu ve bunlardan biri de benim. Onun eşsiz kalitelerini takdirle yâd eden ve onu tanımış olmakla şanslı olduklarını düşünen insan sayısının ne kadar fazla olduğunu lütfen ailesine ve yakınlarına iletin.”

“Hayatın **genişliğı**, uzunluğundan çok daha önemlidir (İbn-i Sina)”. Ve “Hayatın amacı **işe yarar** olmaktır, onurlu olmaktır, empatili olmaktır, yaşadığın süre boyunca bir **fark yaratmaktır** (David Icke)”. Ve yine **“Kayda değer olan hayat, başkaları için** yaşanmış bir hayattır (Albert Einstein)”. Evet, kısa yaşadın, biz seni çok seven dostların için belki de çok kısa. Ama sen hayatınla bunların hepsini gerçekleştirdin.

Ben, her şeye rağmen senin şu anda da yaşamakta olduğuna, bundan sonra da yaşamaya devam edeceğine, yaptıklarınla ve eserlerinle yaşayacağına inanıyorum: TND'nin ve Türk Nefrolojisinin her yönüyle gelişmesi ve Avrupa ve Dünya Nefrolojisine tam anlamıyla entegre olması için yıllar boyunca yaptığın ve önemi yıllar içinde daha da iyi anlaşılacak büyük katkılarınla **yaşayacaksın**. Yetiştirdiğın ve ülkemize genç hekimler ve hocalar olarak kazandırdığın öğrencilerinle **yaşayacaksın**. Erciyes Tıp Fakültesi ve daha sonra da Erciyes Üniversitesi için yaptıklarınla **yaşayacaksın**. Ve belki daha da önemlisi, çevrenin, arkadaşlarının, dostlarının ve seni tanıyan herkesin gönüllerinde dertlerini kendi derdi, sorunlarını kendi sorunu edinen, herkese ve her şeye olumlu ve yapıcı yaklaşan **“insan gibi insan, adam gibi adam”** ve **“gerçek dost”** olarak kurduğun taht ile **yaşayacaksın**.

NUR İÇİNDE YAT, “ADAM GİBİ ADAM, İNSAN GİBİ İNSAN”, ÇOK SEVDİĞİM ARKADAŞIM, KARDEŞİM, DOSTUM: CENGİZ!

Prof. Dr. Kamil SERDENGEÇTİ

Türk Nefroloji Derneğı
Önceki Başkanlarından

Nefroloji Ailesi Parlak Bir Yıldızını Kaybetti, Acımız Büyüktür

Sevgili kardeşim, arkadaşım, aziz dostum Cengiz Utaş'ın aramızdan ayrılmasından sadece birkaç ay geçmesine rağmen bu acı gerçeği kabullenmekte hâlâ çok zorlandığımı belirtmeliyim. Sevgili Cengiz'in ölümünden hemen sonra gerçekleştirilen 32. Ulusal Nefroloji Kongresi'nin yaşadığım en mutsuz ve keyifsiz bir kongre olduğunu söylemem herhalde yanlış olmayacaktır. Kongrenin her yerinde, her köşe-

sinde, her oturumunda onu gördüm, onu hissettim. Kongre salonundan, sunum odasından veya çalışma grubu toplantısından her an çıkıp geleceğini, oturup konuşacağımızı, yeni projeler üreteceğimizi düşünürken aklımdan geçen Ümit Yaşar Oğuzcan'ın ölümün acı gerçeğini betimleyen bir şiirinden şu dizeler yüreğimi dağladı;

*Ne kötü bir dünya bu; sevgisiz, acımasız
Yaşarken dolu dizgin, ölüvermek apansız
Sen, en güzel yerinde olsan bile yaşamın
Alırlar, götürürler bir yerlere zamansız
Bütün o sevdiklerin, dostların, yakınların
Koyup giderler seni orada yapayalnız*

Bu duygu yoğunluğu ve baskısı altında tıp fakültesindeki öğrencilik döneminden beri tanıdığım ve başarılarını yakından keyifle izlediğim bu fidanın köklü ve görkemli bir çınara dönüşümüne tanıklık etmiş şanslı bir kişi, bir ağabey olarak kayan bu büyük yıldız hakkındaki gözlem, duygu ve düşüncelerimi sizlerle ve özellikle de genç nesil nefrologlarla paylaşmak istiyorum.

Sevgili Utaş'ın yaşama dair gözlediğim birçok yönünü, özelliğini bilmenizi çok arzu ederdim. Ancak korkarım bu kısa satırlara bu kısa ama çok dolu olan bu yaşamı özetlemem mümkün olmayacak. Kısa yaşam süresi içine herkese nasip olmayacak dopdolu bir özgeçmiş sığdıran bu genç bilge insanın Türk tıbbına ve nefrolojisine yapmış olduğu büyük katkılar, her türlü takdirin üstünde olup onu bu gök kubbede hoş bir seda olarak yaşatacak ve ölümsüz kılacaktır. Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi'ndeki üst idari görevleri ve daha sonraki aşamada Erciyes Üniversitesinde yaptığı rektörlük görevleri ile ülkemiz yükseköğretiminde özgün bir modelin doğmasına öncülük ettiği hepimizin bilgisi dahilindedir. Çağdaş bir eğitim ve araştırma

kurumu olarak Erciyes Üniversitesinin elde ettiği haklı başarılar onu ölümsüzlüğe taşıyan eserlerin başında gelmektedir.

Çalışkanlığı, kıvrak zekası, girişkenliği, üretkenliği, yalın iş bitirme özelliği, yapıcı karakteri, derin önsezi yetisi, yüksek ikna yeteneği, geniş vizyonu ve organizasyonel yeteneği sayesinde Türk Nefrolojisinin gelişimine ve bugünkü konumuna ulaşmasında merhum Cengiz Utaş'ın büyük rolü olduğuna gönülden inanıyorum.

Çok yönlü kişiliğine ve üretkenliğine tanıklık ettiğim son 15 yılına kısaca odaklanacağım. Türk Nefroloji Derneği (TND) çatısı altında ulusal ve uluslararası düzeyde birçok bilimsel aktivitede birlikte omuz omuza çalışmanın ve başarılı çalışmalara imza atmanın haklı gururunu her zaman hissettim. Onun varlığı, öngörüsü, pratik yaklaşımları ve pragmatik çözümlenici gücü dernek yönetimi olarak hepimize ilham vermiş ve yolumuza aydınlatmıştır. Derneğimizin ve Türk Nefrolojisinin her alanda gelişmesine ve uluslararası camia ile bütünleşmesinde büyük katkıları hiçbir zaman unutulmayacaktır. On yılı aşan TND Yönetim Kurulu üyeliği ve 2. Başkanlık döneminde derneğimizin idari, bilimsel ve eğitsel faaliyetlerinde lokomotif görevi yapmıştır. Yönetim kurulu üyeliğinden önce başlayan TND Dergisi editörlüğü görevini başarıyla yapmış ve dergimizin bugünkü başarı çizgisini onun büyük emekleriyle yakalanmıştır. Bu yıl 15. sini düzenleyeceğimiz ve nefrolog olmayan hekimlerin temel ve yegâne eğitim faaliyeti olan geleneksel kış okullarının fikir babası da yine merhum Cengiz Utaş olup, yıllarca bu faaliyetin esas yürütücü gücü olmuştur. Ulusal böbrek kayıt sistemi çalışmalarına verdiği destekleri de unutmayağız.

Sevgili Utaş'ı ölümsüz kılan diğer faaliyetler arasında uluslararası arenadaki başarılı çalışmalar gelmektedir. Diplomata ağırlığı ve sabırla yıllarca yaptığı çalışmalar ve girişimler semeresini vermiş; 2005 yılında yapılan 42. ve 2013 yılında yapılan 50. ERA-EDTA İstanbul Kongrelerinde kongre sekreterliği, 2008 yılında İstanbul'da organize edilen 12. ISPD Kongresinde başkan olarak yaptığı başarılı çalışmalar dünya nefroloji camiasının hafızasına altın harflerle kazanmıştır.

Aziz dostum, sevgili arkadaşım ve can kardeşim Cengiz'in beklenmedik ölümünden tarifsiz acı duyuyor ve ölümünü kabullenmekte hâlâ zorlanıyorum. Bu vesile ile sevgili Cengiz'e Allah'tan bir kez daha rahmet, sevgili kardeşim Serap'a ve biricik oğlu Alper'e başsağlığı ve sabırlar diliyorum. En değerli yıldızlarından birisini kaybeden nefroloji ailesinin başı sağ olsun.

Hepinize sağlık ve esenlikler dileği ile selam ve saygılarımı sunarım.

Prof. Dr. Gültekin SÜLEYMANLAR

Türk Nefroloji Derneği
Önceki Başkanlarından

Prof. Dr. Cengiz Utaş'ın Ardından...

Prof. Dr. Cengiz Utaş'ın genç sayılacak yaşta aramızdan ayrılması Nefroloji camiası içinde büyük üzüntü yaratmıştır.

Cengiz'i Nefroloji uzmanlığı çalışmaları döneminde tanıma fırsatı buldum. Bu dönemdeki çalışmaları sırasında, bir süre için Hacettepe Nefroloji ünitesinde çalışmak isteğini ünitemize ilettiler. Bunun üzerine üniteadaki arkadaşlarımla konuştuktan sonra beraberce olumlu yanıt verdik. Birime gelip çalışmaya başlamasıyla onu daha yakından tanıma fırsatı buldum. Ünitemizdeki çalışmalarında daha iyiye ulaşmak için onun büyük bir gayret içinde olduğunu farkına vardım. Geçen zamanla birlikte birbirimize güvenimiz ve yakınlığımız artarak devam etti. Cengiz sonraki dönemde yalnız Nefroloji bilimini ileriye götüren çalışmalarıyla yetinmedi ek olarak görevini sürdürdüğü Erciyes Üniversitesi'nde idareciliğin en tepe noktasına kadar ulaştı. Buradaki çalışmalarındaki başarıları ile de dikkat çekti. Bilimsel çalışmaları yanında ERA-EDTA'ta da görev alarak ülkemiz bilim hayatını ve birikimini oralarda tanıtma başarılı hizmetler üretmiştir.

Acı olanı en verimli olduğu dönemde aramızdan ayrılışı olmuştur. Rahmet dilekleriyle...

Prof. Dr. Şali ÇAĞLAR

Prof. Dr. Cengiz Utaş'ın Ardından...

Cengiz'in ağır hasta ve yoğun bakımda olduğunu Prof. Dr. Turgay Arınsay'ın mailinden öğrendim ve hemen Turgay'ı arayıp ne olup bittiğini öğrenmeye çalıştım. Fakat sabah Cengiz'in hayatını kayıptığını öğrendim çok üzülüm ve adeta şok oldum. Cengiz'den sonraki Erciyes Üniversitesi Rektörü olan Prof. Dr. Fahrettin KELEŞTEMUR'u aradım, o da çok üzgündü ve cenaze töreninin nerede olacağını ve nerede defnedileceğini öğrendim.

Cengiz, Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden mezun olduktan sonra belirli bir süre Erciyes Üniversitesi Hastanesi Kan Bankası'nda hekim olarak çalıştığı bir dönemde karşıma çıktı ve o yıllarda (seksenli yılların başıydı), bende aynı üniversitede öğretim üyesiydim, çalışkan saygılı ve efendi biriydi.

Daha sonraki yıllarda ben Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi'ne dekan olarak atandım ve Cengiz'in dahiliye ihtisasına girmesine ön ayak oldum ve o zamanlar Diyaliz Ünitesinin sorumluluğunu yürütüyordum. Çocuk ve büyük hastalardan da ben sorumluydum ve dahiliyeden sorumlu Dr. Mehmet Yücesoy bana yardım ediyordu. Pediatri ve dahiliyeden asistanlar aylık rotasyonla diyalizde çalışıyorlardı. Cengiz de onlardan biriydi, o zaman dikkatimi daha da çekti, çok zeki olduğuna kanaat getirdim.

Ben 1988 yılında Gazi Tıp Fakültesi'ne dekan olarak atanınca, o da Hacettepe ve Erciyes'te nefroloji eğitimine devam etti ve uzman oldu, akademik hayatta çok başarılı oldu. Dekan, rektör oldu, hep benimle iyi ilişki içindeydi ve çok saygılıydı, her toplantıda "Enver Hocam beni iç hastalıkları uzmanlığına aldı.", diye bana karşı teşekkürlerini ifade ederdi.

Bir çok kongrelerde, ister yurt içi ister yurt dışı olsun hep beraber olurduk, eşi Serap ile, ki o da benim Kayseri'den öğrencimdi, ailece beraber olurduk. Beni her bayramda, yılbaşında arayarak hatırımı sorardı, yani ne kadar vefalı olduğunu hep göstermiştir. İdareci olduğu zamanlar Erciyes Üniversitesi'ndeki bir çok aktiviteye davet etmiştir ve bu vefasını Erciyes Üniversitesi Hastanesi Diyaliz Ünitesine benim adımla vererek göstermiştir.

Ölümü çok erken ve Nefroloji Camiası için kötü bir sürpriz oldu. Nur içinde yatsın, Allah rahmet eylesin, bizim camiada her zaman iyilikle anılacaktır. Zira bu camiaya çok hizmet etmiştir ve yurt dışında Türkiye'yi çok iyi temsil etmiştir.

Eşi Serap'a, oğlu Alper'e başsağlığı ve uzun ömürler diliyorum.

Prof. Dr. Enver HASANOĞLU

Sayın Prof. Dr. Cengiz Utaş'ın Ardından

Sayın arkadaşımızın ani gidişi bizi çok üzmüştür. İlk mesajı yazmak istediğimde yazamamıştım. Şimdi bile çok zor. O, değerli bir arkadaştı. Yaşının çok genç olmasına rağmen çok olgundu, aramızda idi. Yaşadığı sürece, her yönden örnek bir insan olduğunu kanıtlamıştır.

Bu sene Değerli Büyüğümüz Prof. Dr. Kemal Önen'i kaybetmenin üzüntüsünü henüz üzerimizden atamadan, Prof. Dr. Cengiz Utaş arkadaşımızın ani kaybı bizi kedere boğmuştur.

Türk Nefroloji Topluluğu'na yaptığı hizmetler, genç olmasına rağmen, saymakla bitmemektedir. Gerek Avrupa, gerekse Dünya Nefroloji Topluluğu'na Türk Nefrolojisi'nin tanıtılmasında çok büyük katkıları olmuştur.

Yaratıcı yeteneğiyle Kış Okulları'nın kuruculuğunu yapmıştır. Bunun ötesinde son derece güzel geçen 2005 ve 2013 ERA-EDTA İstanbul Kongreleri'nin her ikisinde de kongre sekreteri olarak yaptığı çabalar daima hatırlanacaktır. 2008 yılında da ISPD (Uluslararası Periton Diyalizi Derneği) Kongresi'ne başkanlık yapması ayrıcalıktı. Kayseri Erciyes Üniversitesi'nde başlayan başarılarını uluslararası düzeyde de kanıtlamıştır. ERA-EDTA'nın Follow-Us Flash adlı iki haftalık haber bülteninde Prof. Dr. Cengiz Utaş arkadaşımıza da yer verilmesi ve Prof. Dr. Kamil Serdengeçti'nin yüksek değerdeki yazısı Nefroloji Tarihi'nde yer alacaktır.

Ülkemizde Diyaliz ve Kalite Konulu III. Kongremizde (24-26 Mart 2005) o zamanki Erciyes Üniversitesi Rektörü olarak ve Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eski Rektörü Prof. Dr. Yaşar Akbıyık ile birlikte toplantımıza teşrif etmişlerdi. Bununla ilgili bir fotoğrafımızı sizinle paylaşmak isterim.

Aşağıdaki fotoğraflarda da Ülkemizde Diyalizde Kalite Konulu IV. Kongremiz'den anılar yer almaktadır.

Kısaca söylemek gerekirse, Türk Nefroloji Topluluğu kendisini unutmayacak, kalbimizde hoş bir seda olarak kalacaktır.

Değerli Arkadaşımıza rahmet, ailesine ve tüm sevenlerine başsağlığı diliyorum.

Prof. Dr. Ayla SAN

Anadolu Böbrek Vakfı Başkanı

Ülkemizde Diyaliz ve Kalite Konulu III. Kongremizde (24-26 Mart 2005)

Ülkemizde Düünden Bugüne Diyalizde Kalite konulu IV. Kongremiz'de yapmış olduğu konuşmadan görüntüler (29 Nisan 2011)

Prof. Dr. Cengiz Utaş'ın Ardından...

Merhum Cengiz'i 1995 yılında tanıdım. Hocam, Prof. Dr. Şali Çağlar bana telefon ederek, Cengiz'in İstanbul Tıp Fakültesi'nde doçentlik sınavına gireceğini bildirmiş ve sosyal destek sağlamamı rica etmişti. O yıldan sonra aramızda hep sevgi ve saygıya dayalı bir ağabey/kardeş ilişkisi oldu.

Cengiz, tanıdığım kadarı ile, bir aksiyon insanı idi. Çok konuşmaz, ancak çok iş yapardı. Yaptıklarını pek anlatmaz, izlenimime göre, ilginç şekilde, anlatılmasından da pek hoşlanmazdı. 2005 yılında, ERA-EDTA kongresi Türkiye'de yapılmıştı. Kongre Başkanı Prof. Dr. Kamil Serdengeçti kongre çantalarına yazmış olduğum "Ezilme Sendromu" kitabının İngilizce tercümesinin de konulmasını istemişti. İtiraf edeyim, başlangıçta getireceği iş yükü dolayısı ile bu teklife mesafeli yaklaşmışım. Ancak, sonradan Cengiz devreye girdi; bir tercüme bürosu ayarladı; maddi sorunları çözüme bağladı ve İsviçre'de Karger Kitabevi tarafından basılan kitabın tercümesinin Nefroloji dünyasına dağıtımında anahtar bir rol üstlendi. 2005 ERA-EDTA kongresinin mükemmel sosyal ve bilimsel programının düzenlenmesinde çok önemli rol aldığını biliyorum.

2013 yılında, Prof. Dr. Gültekin Süleymanlar'ın başkanlığında 50. ERA-EDTA kongresinin İstanbul'da düzenlenmesi aşamasında da Cengiz'in kilit bir rol aldığını hatırlıyorum. Bu sıralarda ERA-EDTA Konsey üyesi olarak görev yapmaktaydım. Her konsey toplantısında asıl konulardan biri kongrenin organizasyonu, bilimsel, sosyal ve lojistik hazırlıkları olurdu. Cengiz, kongre organizasyon komitesini temsilen her aşamada konseye davet edildi; bu toplantılara katılarak hazırlıklar hakkında konseyi bilgilendirdi; ikinci kez mükemmel bir sosyal program hazırladı ve tüm organizasyonun başarı ile yürütülmesinde ve bitirilmesinde anahtar rol üstlendi.

Eğer bir yöneticilik-organizatörlük geni mevcut ise, Cengiz'de sanırım bu gen homozigot olarak temsil ediliyordu. Rektörlüğü sırasında davet ettiği bir eğitim toplantısı sonrasında bana Erciyes Üniversitesi kampüsünü gezdirmişti. Üniversiteye katkılarını hayranlıkla, biraz da gıpta ile izlemiştim.

Ziya Paşa ünlü beyitinde:

"Âyinesi iştir kişinin lafa bakılmaz

Şahsın görünür rütbe-i aklı eserinde" demiş.

Cengiz, herhalde bu beyitte tarif edilen, "aklı eserleri"i ile yaşayacak kimselerin önde gelenlerinden idi.

Makamı Cennet Olsun...

Prof. Dr. Mehmet Şükrü SEVER

En Zor Yazı...

2015 yılı hem tülkemiz, hem dünya için pek çok acı olayla geçti...

2015, biz nefrologları ise tam kalbinden vurdu!. Önce hocaların hocası Kemal hocamızı yitirdik, sonra sevgili arkadaşımız, kardeşimiz, Cengiz'i hain bir kalp krizi ile çok erken yaşta kaybettik.

İnanması çok zor! Cengiz için dergiye yazı yazacağımı hiç düşünmemiştim. Hâlâ da inanmıyorum... Bizim onunla geleceğe ait çok farklı planlarımız vardı...

Benim Cengiz'i tanımam 90'lı yılların başlarına rastlar. Kongrelerde toplantılarda Kayseri Tıp Fakültesi'nden genç bir arkadaşımız dikkatleri çekmeye başlamıştı. Sonra Cengiz'inde içinde olduğu 7-8 kişilik periton diyalizi çalışma grubunu (Tulip'i) kurduk. Yakın arkadaşlığımız bu toplantılarında pekişti. Her zaman güler yüzlü, çalışkan ve üretken olan Cengiz'in bence en belirgin özelliği sorunları basite indirip çabucak çözmesiydi. Son derece zeki kişiliğiyle, her zaman sorun çözücüydü. En önemli sorunları insanı rahatlatan tavrıyla sakin sakin hallederdi. Uluslararası yüksek katımlı kongreleri, toplantıları bile sakin duruşunu hiç bozmadan organize ederdi. 2005 ve 2013'de İstanbul'da yapılan EDTA kongreleri, 2008'deki İSPD kongresi, yerli yabancı tüm nefroloji camiasında hâlâ konuşulan kongreler oldu.

Türk Nefrolojisine katkıları sayılamayacak kadar çoktu. 11 yıl Türk Nefroloji Derneği'nin yönetim kurulu üyeliğini, 14 yıl Türk Nefroloji Diyaliz Transplantasyon dergisinin editörlüğünü yaptı. Kış okulu programının fikir babası ve başlatıcısı idi.

Ulusal ve uluslararası her kongrede mutlaka Cengiz'in emeği vardı. Daha doğrusu Cengiz olmadan toplantı, kongre olmazdı. Dernekdeki aktif hayatının yanı sıra Kayseri Erciyes Üniversitesinde de tüm enerjisiyle çalıştı. Bilim dalı başkanlığı, dekanlık ve son olarak da rektörlük görevlerinde bulundu. Bu kadar çok ve farklı konuda nasıl çalıştığını ve enerjisinin buna nasıl yettiğini hep merak etmişimdir. Hatta Kayseri'deki arkadaşlarından öğrendiğime göre bir ara Kayserispor başkanlığı'nı da yapmıştı.

Cengiz çok iyi bir yönetici, çok iyi bir hekim, çok iyi bir akademisyen ve çok iyi bir arkadaş olduğu kadar, çok iyi bir eş ve baba idi. Birlikte çok seyahate ve kongreye gittik. Seyahatlerde ilk fırsatta sevgili eşi Serap'a hediye almaya giderdik. "Kaliteli bir şey alalım, Serap kaliteyi sever" derdi. Çok başarılı bir avukat olan sevgili oğlu Alper ise, her zaman gurur kaynağı idi.

Üstün başarılarla dolu üniversite hayatından emekli olduktan sonra, Cengiz eskisinden daha çok çalışmaya başladı. Hayvan çiftliği kurdu, veterinerlik öğrendi ve bu çiftliği bütün detaylarıyla yönetmeye başladı. Diğer yandan Eczacıbaşı-Baxter diyaliz grubunun medikal müdürlüğünü yaparak tüm Türkiye'yi dolaştı. Görüştüğümüz toplantılarda niye bu kadar çok çalıştığını sorduğumda "ben çalışmadan durmam" derdi.

Bütün bu yoğunluğunun içinde büyük bir hayalimiz de vardı.

8-10 arkadaş Ege kıyılarında bir arazi alıp mütevazı evler yapacaktık. Tabii yine organizatör Cengiz idi. Bulduğu arsaları cep telefonundan gösterir, özelliklerini sayardı. Evler nasıl olmalı, kim kimle komşu olmalı, bunları düşünürdü.

Bahçede büyük bir masa, ortak kahvaltılar hayal ederdik.

Bahçedeki ekmeğin fırını, köyden alışveriş yapacak görevliyi, kasabaya gidecek minibüs servisini bile planlamıştı.

Eminim ki; ömrü yetseydi 1-2 yıl içinde köyümüzü kurardı.

Ve, ekim ayının bir pazar günü, hastalarını görmeye giderken, bu hiç durmadan çalışan kalp duruverdi.

Sevgili Cengiz, yaşarken olduğu gibi, ölümüyle de hepimize bir şeyler öğretti:

- Hekimlerin de sağlık sorunları olabilir!! (kendimizi ne çok ihmal ettiğimizi hatırlayalım!)
- Hayat ciddiye alınmayacak kadar kısa, ama çok ciddiye alınacak kadar da kısa... (Cengiz 56 yıla o kadar çok şey sığdırdı ki)
- Ve en önemlisi; Baki kalan bir hoş seda ise bu dünyada, en güzel seda' ları bıraktı. Sevgi, dostluk, arkadaşlık, iyimserlik, insanlık...

Onu hep gülen yüzü, rahatlatan sakin duruşu, güzel dostluğu ile hatırlayacağım...

Her ölüm erkendir ama seninki çok erken oldu, Cengizciğim...

Işıklar içinde yat, sevgili kardeşim...

Seni çok özleyeceğiz...

Prof. Dr. Rezzan ATAMAN

Cengiz Utaş,

Cengiz’le 1990 yılından bu yana Türk Nefroloji Camiası içinde 25 yıldır yakın bir çalışma içinde olduk. Öldüğüne hâlâ inanmıyorum. O kadar genç, ama gençliğine karşın o kadar olgun bir insandı ki, bu kadar kısa yaşamına bu kadar büyük başarıları sığdırması bu olgunluk ve zekasının ürünü diye düşünüyorum. Onunla Türk Nefroloji Derneği yönetiminde 6 - 7 yıl beraber çalıştık. Türkiye’de Periton Diyalizinin başlangıç yılları sayılabilecek olan 1990’lı yıllarda, kongrelerde, uluslararası toplantılarda, ulusal toplantılarda ve TULİP grubu içinde sayısız etkinlikte birlikte çalıştık. ISPD kongresinin organizasyonunda, çeşitli ulusal ve uluslararası etkinliklerde son derece başarılı ve bu işlerin ağırlığını genç yaşına rağmen şaşırı derecede başarıyla taşıyan yapısını yakından gördüm. Türk Nefrolojisine yaptığı katkılar, Erciyes Üniversitesi Rektörlüğü döneminde Üniversiteye yaptığı katkılar unutulmazdır.

İnsan ilişkilerinde çok başarılı idi. Arkadaşlarına düşküdü. Yardımseverdi. Bütün bu özelliklerini gösterişsiz yapmayı severdi. Bu kadar arkadaş canlısı olup yardımlarını bu kadar sessizce asla poz yapmadan gerçekleştirmesi onun oturmuş, olgun ve doyumlu kişiliğinin bir eseridir diyebiliriz. Başarılı bir insandı, aşırı hırsları yoktu, azmi çoktu. Erciyes Üniversitesi Rektörlüğünü birinci dönemin sonunda bırakması bir akıl, zeka, doyumluluk ve erdem ürünüdür. Onunla çok anımız vardı ama burada anlatamayacağım. Üzülüyorum, yazdıkça üzüntüm artıyor. Bu yazıyı uzun yazmak istiyorum ama bunu başaramıyorum.

Sevgili eşi Serap da onun yanında olgun ve ağırbaşlı güzelliğiyle hep durdu. Oğulları Alper’e çok düşküdüler ve onun yetişmesine çok özen gösterdiler ve çok başarılı oldular.

Cengiz Utaş bu dünyadan iz bırakarak geçen, değerli bir arkadaşımız olarak kalplerimizde ve yaptıklarıyla da bilim dünyasında hep yaşayacak, anılacak olan güzel bir insandır.

Nur içinde yatsın, yolculuğu güzel olsun.

Prof. Dr. Taner ÇAMSARI

Prof. Dr. Cengiz Utaş'ın Ardından...

Sartre; “İnsanlar ya çok erken ya da çok geç vefat ederler” demiş. Cengiz'in kaybı tabii ki çok erken oldu. Ama bu ortalamanın çok altındaki yaşam süresine pek çok başarı sığdırmayı da bildi. Hem Dünya hem de Türkiye düzeyinde nefrolojinin hiç şüphesiz önde gelen isimlerinden biri oldu. Türk Nefroloji Derneği'nin en aktif üyelerinden biriydi. Ulusal ya da uluslararası aktivitelerde onun düşünceli yüzü görülmeden, görüşü alınmadan, mutlaka bir şekilde var olacak katkısı sorulmadan son karar verilmezdi. Bir çeşit sessiz güç olarak her yerde varlığı hissedilirdi. Erciyes Üniversitesi Rektörlüğü, aynı üniversitenin tıp fakültesi dekanlığı, EDTA, BANTAO, ISPD gibi düzeylerdeki katkılarını da hepimiz biliyoruz. Tekrar etmekte fayda görmüyorum.

Cengiz, ülkemizde 1980'lerden beri başlamış olan kronik periton diyalizi tedavisi uygulamasının 1990'ların ilk yarısında geçirdiği canlanma ve kısa zamanda hem kalite hem de hasta sayısı açısından Dünya'nın ilk 5'ine girebilme başarısını sağlayan TULIP hareketinin de öncülerindendi. 11 merkezin oluşturduğu bu hareket bugün dahi inanılmaz sayılabilecek bir araştırma, tıbbi öneri ve organizasyon başarısı sağladı. Bu başarının ödülü olarak ülkemize verilen 2008 ISPD-İstanbul Kongresi organizasyonunda başkan ve bilimsel program sorumlusu olarak yüksek sorumlulukta iki görevi paylaştık. İki yıl kadar süren ortak çalışmamız süresince O'nun uluslararası ve ulusal düzeyde katılımcı şirketler arasındaki dengeyi sağlama, katkılarını en yüksek düzeyde tutabilme becerisi hayranlık verici ve hepimizin keşke öğrenebilseydik diyebileceğim bir düzeyde idi. Vefatından sadece 10 gün önce ISPD'nin Ortadoğu Bölgesi Şubesi'nin kurulma çalışmalarına katılma amacı ile İran Nefroloji Derneği'nin davetlisi olarak Meşhed'de beraberdik. Nerden aklımıza gelirdi ki o beraber geçirdiğimiz son kongre, çektirdiğimiz son fotoğraflar, güneşten kamaşmış gözlerle çektiğimiz son selfie'miz, karşılıklı son akşam yemeğimiz olacak? Ama öyle oldu.

İdeal bir baba figürü idi. Biricik oğlu Alper'in NBA merakını Prof. Dr. Oreopoulos'la paylaştığı anlar gözlerinde beliren –çok da sık görmediğimiz- ışıldamayı hatırlıyorum. Sevgili eşi Prof. Dr. Serap Utaş ve ailesine bağlılığı sıklıkla katılmak zorunda olduğu uluslararası toplantılarda Onlar'dan söz ederken hemen hissedilirdi.

Cengiz'in vefatı ile yerini dolduramayacağımız bir kayıp yaşadık. Türk Nefroloji Camia'sına, Serap'a, Alper'e, tüm ailesine, sevdiklerine başsağlığı ve sabır, kendisine Allah'tan rahmet diliyorum.

Prof. Dr. F. Fevzi ERSOY

Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi,
Nefroloji Bilim Dalı Başkanı

Sevgili Cengiz

Aramızdan ayrılıp sonsuzluğa ne de çabuk uçuverdin... İnanamıyorum, gerçekten hâlâ inanamıyorum. Sevgili eşim Yavuz'u da senin gibi genç yaşta yitirmeme, bu acı ayrılıkla genç yaşta yüzleşmeme rağmen... Ne mutlu sana ki bu kısacık ömrüne saymakla bitmeyecek güzellikler sığdırdın. Çok iyi, çok kaliteli bir insan, çok zeki, çok çalışkan bir hekim, kendinden sonrakilere çok değerli miraslar bırakan bir akademisyen, tüm bunların yanında çok iyi bir eş ve baba... Sen de çok iyi biliyorsun ki tüm bu güzellikler herkesin ulaşabileceği, başarabileceği ve de özümseyebileceği şeyler değil. Ne mutlu sana...

Seninle ilgili unutulmazlar listesi uzun mu uzun. Gerek Türk Nefrolojisi'ne, gerek Dünya Nefrolojisi'ne olan katkıların, ülkemizi yurtdışında en üst düzeyde temsil ettiğin, gençlerin yetişmesi konusundaki katkıların... Hangisini söylesem, sayıp döksem yine de eksik kalır söylediklerim.

Periton diyalizine gönül vermiş bir avuç nefrolog olarak hep birlikte keyifle çalışmalar yaptığımız, kah başarabildiklerimizle mutlu olduğumuz, kah gerektiğinde motivasyonumuzu yükseltmeye çalıştığımız, bazen tartışıp bazen gülüp söylediğimiz TULIP toplantılarını untabilmek mümkün mü? Öyle ki, emekliliğimizde de, hiç olmazsa yaz aylarında yine hep bir arada olabilmek, sağlıklı gülüp söyleyebilmek için kurduğumuz yazlık ev hayalleri, ve senin son derece becerikli yapın nedeniyle sana bu konuda yaptığımız bitip tükenmeyen baskılar... Bunlar ve benzerleri hiçbir zaman unutamayacağımız, düşündüğümüzde yüreğimize tatlı ama buruk bir acı, özlem ve yoksunluk hissi oturtan anılar...

Çok sevgili ve değerli Cengiz kardeşim, seni hiç beklenmedik bir anda yitirşimizi hiç ama hiç kabullenemedik. Artık sen bizim kalbimizdesin. Seni hiç unutmadık, unutmayacağız. Nur içinde yat... Allah, senin çok sevgili eşin, bizim çok sevgili kardeşimiz Serap'a ve yine senin çok sevgili evladın, gurur kaynağın Alper'e sabırlar versin... İnanıyorum ve biliyorum ki, onlara bıraktığın en değerli miras birlikte paylaştığımız onurlu ve örnek yaşamımız...

Sevgilerimle,

Semra Abla

Prof. Dr. Semra BOZFAKIOĞLU

In the Memory of Cengiz Utaş

Cengiz Utaş Anısına

Dear Dr. Süleymanlar, Dr. Eceder, and Dr. Ates,

We, here at Arbor Research Collaborative for Health, as the Coordinating Center for the international Dialysis Outcomes and Practice Patterns Study (DOPPS), were greatly saddened to hear of the death of Dr. Utaş. Dr. Utaş was such a wonderful, devoted, very insightful, sweet, and dear man whom we have enjoyed working with so very much as part of the DOPPS study in Turkey. Dr. Utaş, along with Dr. Gültekin Süleymanlar, Dr. Tevfik Eceder, and Dr. Kenan Ateş, has served as one of the DOPPS Country Investigators for Turkey. In this role, Dr. Utaş has been very devoted and instrumental in helping the DOPPS study to be successful in Turkey, with the goal of further informing care-givers and patients in Turkey regarding best practices and outcomes for hemodialysis patients in Turkey. We have been greatly appreciative of all of Dr. Utaş's many efforts in this regard.

One of the great pleasures in all of the DOPPS meetings we have had in Turkey during the last 3 years has been the opportunity to spend some time and excellent discussion with Dr. Utaş, who would always bring important perspectives, helpful suggestions, and much enjoyment to every discussion. We will greatly miss Dr. Utaş, and the wonderful, devoted, thoughtful, and fun person he has always been to interact with. We feel so lucky to have known Cengiz. Our thoughts are with the Utaş family, and to his many colleagues and friends in losing this very close friend and colleague.

With sympathy,

Ronald L. PISONI, PhD, MS

Bruce M. ROBINSON, MD, MS

Friedrich K. PORT, MD, MS

Francesca TENTORI MD, MS

Robert M. MERION MD, FACS

Brian BIEBER, MS

Douglas S. FULLER, MS

Justin ALBERT

Michelle MAXIM

Sayre CORBIN

Christina PUSTULKA

Anna HOGAN

Prof. Dr. Cengiz Utaş'ın Ardından...

Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde yan dal ihtisasım sırasında Kayseri'den bize rotasyona geldiğinde tanıdım ilk, nefrolojinin daracık odalarında birlikte mesai yaptık bir süre, hatta ilk nefrolojik derlemesi olan diyabetik nefropatiyi birlikte gözden geçirdiğimizi dün gibi hatırlıyorum.

Sonraki akademik yaşamı hepimizin de bildiği gibi dolu dolu geçti. Bazen böyle olur 50 yıl yaşarsınız 150 yıllık iş yaparsınız. Cengiz onlardandı. Kısacık ömrüne dünyanın işini sığdırdı. Sıradan değildi, sıra dışı idi. Türk Nefrolojisine onyıllarca güç verdi, keyif kattı.

Hayatın acımasız bir gerçeği olsa da hangi yaşta olursa olsun bütün ölümler erken sayılır. Her ölüm acı verir. Ancak bazıları hiç telafi edilemez. Cengiz'in ölümü de öyle ...!

Yokluğu koca bir boşluk, hoşçakal dostum, ışıklar içinde yat...!

Prof. Dr. Nurok ARIK

Prof. Dr. Cengiz Utaş'ın Ardından...

Cengiz'le nefroloji eğitimim sırasında tanıştım. İlk izlenimim olumlu idi ve bu olumlu izlenimim hiç değişmeden artarak sürdü. Fizik olarak ayrı şehirlerde olsak bile duygusal olarak hep yakınımnda hissettim. Kongrelerde görüşebilmek için çaba sarfetmemiz gerekiyordu, çünkü kongrelerin çoğunda aktif görevleri vardı veya yabancı bir misafir ile ilgilenmesi gerekiyordu. Türk Nefrolojisini Uluslararası camiadaki bugünkü saygın konumuna taşıyanlardan birisi de Cengiz idi.

Birlikte çok kitaba editörlük yaptık. Türkçe kaynaklar özellikle diyaliz alanında vardı ama azdı. Bu kaynak azlığını Cengiz gördü. 1997 yılında birlikte Hemodiyaliz Hekimi El Kitabının editörlüğünü yaptık, olanaklarımız kıtı, Kayseri'de tanıdık bir matbaaya bastırttı. Bu kitap çok ilgi görünce Hemodiyaliz Hemşiresi El Kitabı fikrini ortaya attı. Bu dönemlerde Dekanlık gibi idari görevleri de vardı ama işbirliğini hiç aksatmadı, süreli işlerin hiçbirinde 1 gün bile gecikme olmadı. Daha sonraki rektörlük görevi de dahil olmak üzere ortak yaptığımız işleri, nefrolojide yaptıklarını görünce nasıl yetiştiriyor diye hep düşünmüşümdür. Kayseri'de güçlü bir nefroloji ekibi vardı ama yaptığı işlerin çoğunun bizzat kendisi tarafından yapılması gerekiyordu. Zaman kontrolünü çok iyi yapan ender insanlardan biriydi.

Bu kadar işi yetiştirebilmesinin nedeni çözüme odaklı olmasıdır. Bir iş gündeme gelince aklına ilk gelen bu işi nasıl çözerim idi. Akli çözüm odaklı idi. Hep şuna inanmışımdır: bir iş yapılabilirse Cengiz yolunu bulur ve yapar.

TULIP'te Cengiz'i daha yakından tanıma imkanı buldum. Tartışmaların en yoğun olduğu dönemde bir laf söyler, bir uzlaşma oluşmasına neden olurdu. TULIP'in ilk yayınlanan çalışmalarının yürütücüsü Cengiz olmuştur.

Cengiz bizi erken bıraktı. Tek tesellim bu kadar kısa sürede Türkiye'de çalışan bir öğretim üyesinin yapılabilecek her türlü akademik, idari, dernek faaliyetleri ve ülkeyi temsil gibi görevlerinin hepsini layıkıyla başarmış olmasıdır. Keşke zamanının birazını da kendine ayırabilseydi.

Prof. Dr. Tekin AKPOLAT

Anılarımdaki Sevgili Kardeşime,

Sevgili Meslektaşlarım,

Hepimiz çok iyi biliyoruz ki yaşam iyi-kötü, acı-tatlı, hastalık-sağlık, savaş-barış gibi zıtlıkları yaşadığımız bir yolculuktur. Bu yolculukta yaşanan bu zıt kavramlar, bazen eşlik eden bazen de kaybedilen akrabalar, arkadaşlar, dostlar değil midir yaşamı anlamlı kılan?

Acaba ne kadarımız O'nun tanıma ve O'nunla geniş bir zamanı paylaşma şansına sahip olmanın, kaybedilince duyulan büyük acıyı nasıl erittiğini düşündüren dostlara sahiptir? Bu soruya Türk Nefroloji Ailesinin orta yaş ve üstündeki birçok bireyi gibi ben de ülkesine, çevresindekilere, bilime hizmette sınır tanımayan, ailesine, hastalarına ve biz dostlarına ışık olan, rehberlik yapan, katma değer katan bir dost, bir arkadaş, bir kardeş Cengiz UTAŞ'ı tanıma ve O'nunla çalışma şansına sahip oldum diyebilirim.

Fakültemiz İç Hastalıkları Anabilim Dalında araştırma görevlisi olarak 1987 yılında göreve başlayan sevgili Cengiz 1991'de uzman olduktan sonra Hemodiyaliz Ünitesi'nin İç Hastalıkları sorumlusu olarak görevlendirildi. Böylece, Prof. Dr. Enver Hasanoğlu tarafından 1980 yılında kuruluşundan itibaren Pediatri – İç Hastalıkları Hemodiyaliz ekibi olarak sıcak bir aile anlayışıyla çalışan ve yönetilen Hemodiyaliz Ünitemiz ve biz, ileride yakından tanıyacağımız çalışkan, azimli, yaratıcı ve dinamik genç bir yol arkadaşı kazanmış olduk. Çocuk – Erişkin ayrımı yapmadan büyük bir heyecan ve istekle yaptığımız akademik

çalışmalardaki titizlik, bilimsellik, dürüstlük özelliklerinin yanısıra çalışma arkadaşlarıyla olan iletişimi, mütevazı, hoşgörülü karakteri, büyüklere saygılı, küçüklerine ağabey yaklaşımıyla sevgili Cengiz herkes tarafından çok sevildi. Üniversitemize, biz çocuk nefrologlarıyla paylaştığı bir Nefroloji - Diyaliz ve Transplantasyon Hastanesi kazandırmakla kalmadı, ülkemizin sayılı merkezlerinden biri olmasının baş aktörlüğünü yaptı.

Cengiz'in çalışmaları ve nefrolojiye katkıları fakültemizle sınırlı değildi. O, gerçekten, yaşamdaki her şeyde sınır tanımazdı. Aslında ben Cengiz'i bir proje, bir fikir adamı olarak tanımlayabilirim. Her zaman kimsenin düşünmediği cesur, önsüz, bazen oldukça radikal projeler yapar, kararlar alır ve mutlaka hayata geçirirdi. Bir Üniversitenin yeniden yapılanmasındaki çalışmalarını, ulusal ve uluslararası araştırmaları, kitapları, düzenlediği, yönettiği ya da bizzat yaptığı çok amaçlı bilimsel toplantılar bunlardan sadece bazılarıdır.

Şu ana kadar Cengiz için bahsettiklerim şüphesiz her akademisyenin hayal ettiği, olmak istediği, parlak, başarılı bir akademik ve meslek hayatına sahip bir emektar bilim adamının öyküsüdür. Ancak bunun dahasını da bilmekte yarar vardır. O'nun bilişim ve iletişim çağıyla küçülen dünyamızda yalnızlaşan, yabancılaşan, bencilleşen bireylerin aksine sevecen,

duyarlı, vefa bilir kocaman bir kalbi, bunun sonucu da günümüzde kimsenin sahip olamayacağı sayıda kendisini içten sevenleri vardı.

*Hemodiyaliz Ünitesine kurucusu
Prof. Dr. Enver Hasanoğlu'nun ismi verilirken.*

*Sevgili rektörüm ve bizler,
bir 10 Kasım'da Atatürk'ü anma programı sonrasında.*

O, benim rektörüm, ben de O'nun dekanıydım. Bu ilişkiye rağmen hep önde tuttuğu ve hissettirdiği 90'larda başlayan yol arkadaşlığımızdaki "ablası" olmam gerçeği idi. Yüreğimi titreten "ablam" deyişini hatırladığımda bıraktığı büyük acıya rağmen "O'nun gibi bir kardeşe, dosta sahip olmakla" teselli bulmak istiyorum. Umarım sevgili kardeşimin geride bıraktığı değerlerden çok sevdiğim sevgili eşi Serap ve biricik oğlu Alper de "hayat arkadaşı" ve "babayı" kaybetmenin acısını "O'nunla yaşamış olmakla" "O'na eş ve evlat olmakla" biraz olsun hafifletebilirler.

Sevgili Cengiz, bu yazı benim düşünce ve duygularımı ifade etse de seni tanıyan, seninle birlikte çalışan, seninle yaşayan birçok seveninin de aynı fikirde olduğunu biliyorum.

Senin, kayıp değil sonsuz olduğunu düşünüyorum.

Sen ve geride bıraktığın bütün değerler sevenlerine, Nefroloji Ailesi'nin tüm bireyelerine klavuz ve ışık olmaya devam edecektir.

Nur ve huzur içinde yat sevgili kardeşim.

Prof. Dr. Ruhan DÜŞÜNSEL

Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi
Çocuk Nefroloji Bilim Dalı Öğretim Üyesi

Çocuk Nefroloji Derneği Yönetim Kurulu Başkanı

Prof. Dr. Cengiz Utaş'ın Ardından...

Bana nefroloji yan dal ihtisası yapabilme fırsatını tanıyan, bir akademisyen olarak çalışabilme hayalimi gerçekleştirmemde büyük katkıları olan Cengiz Hocam, sert görünümlü mizacının altında yaşam dolu, neşeli ve nüktedan idi. Çok güçlü bir enerjisi vardı ve değdiği her insanda farklılık yaratırdı. Çok disiplinliydi ve hep yapacak bir işi vardı. İş yürütecek kişilerle ortak karar alması, en yüksek yarara dönük işbirliğini öne çıkarması, ileri görüşlü olması ile örnekti. Yokluğunu hep hissedeceğiz.

Prof. Dr. Hülya TAŞKAPAN

Hocam Cengiz Utaş

Ülkemiz nefrolojisinin önemli isimlerinden Prof. Dr. Cengiz Utaş'ı beklenmedik bir şekilde kaybettik. İç Hastalıkları ihtisasına başladığım günlerden yakın zamana kadar kendisiyle birlikte çalıştım. Cengiz Hoca çalışkanlığın ötesinde omzuna yük almaktan çekinmeyen bir insandı. Üniversite rektörlüğü, Tıp Fakültesi dekanlığı, anabilim dalı başkanlığı gibi yönetim işlerini yürüttüğü yıllarda işlerin yürüyebilmesi için gerektiğinde bazı görevleri ek olarak bizzat yüklenirdi. Okumakta olduğunuz dergimizin önceki editörlerindendi ve o yıllarda aynı zamanda Erciyes Tıp Fakültesi dekanıydı. Dekanlık makamının girişinde yer alan oldukça büyük bir masa, üzerinde posta ile gönderilmiş yayına aday yazılar istiflenmiş bir şekilde, editörlük işlerine ayrılmıştı ve dergi o masanın etrafında şekillenirdi. İnternet yaygın değildi ve yazılı belgeler üzerinden çalışmalar değerlendirilir, hakemlere gönderilir ya da değerlendirme sonrası son kararlar verilirdi.

Cengiz Hocanın çalışma saatlerinin başlangıcı ya da bitişi söz konusu değildi ve ben uyum sağlamakta zorlanırdım. Özellikle yaklaşan bir toplantı ya da başka bir programın hazırlığı için birlikte çalışıyorsak, ki çoğu zaman bu durumdaydık, günlerin ne zaman biteceğini kestirmek zordu ve gece ya da tatil günü de çağrılabilirdik. Birçok iş, aynı anda yürüme zorundaydı. O'ndan mümkün olduğunca ertelememeyi öğrendim.

Sürekli olarak, çok farklı özellikte, çok sayıda insanla iletişim içindeydi. Farklı bölümlerdeki asistanlar, hemşireler, hastabakıcılar, sekreterlerle birebir tanışır, konuşuyor olmasına şaşırılmayabilirdik. Ancak yoğun geçen bir gün bitti diye düşünüp, akşam saatlerinde Cengiz Hocayı eski çarşıda bir esnafın işyerinde tezgahın gerisinde canlı bir sohbetin içinde, çay içerken görünce şaşırılmamak zordu.

Okullar, bilgiyle bağlantılarını kuran öncülleriyle bağını sağlam tuttuğu ölçüde canlılığını korur ve gelişerek ilerleme gücüne erişir. Benim için, Cengiz Hoca, bilgi birikimime katkısını derin bir saygıyla fark ettiğim bir öncül idi. Bana öğrettiği değeri ölçülemez bilgi için minnet duyguları içinde, aziz hatırası karşısında saygıyla eğiliyorum.

Prof. Dr. Bülent TOKGÖZ

Türk Nefroloji Diyaliz ve Transplantasyon Dergisi Editörü

Hocamıza

Cengiz Hocam sert görünüşünün altında bilime ve yeniliklere değer veren ve bu yenilikleri güncel nefroloji pratiğine adapte etmeye çalışan, aynı zamanda da işinden keyif alan ve almamızı sağlayan değerli bir akademisyendi. Meslek hayatının neredeyse tamamında idari görevlere sahip olmasına rağmen hiçbir zaman kliniğinden uzaklaşmamış ve bu doğrultuda değerli bilgilerini yetiştirdiği herkese sunmaya gayret etmiştir. Bilhassa periton diyalizi konusundaki uluslararası arenada kabul görmüş vizyonundan bizim de faydalanmamızı sağlamış ve önümüzü açmıştır. Sorunlara yaklaşımı, sunduğu pratik çözümler, farklı çıkış yolları ile varlığını ve önder yaklaşımını her zaman hissettirmiştir ve hayatımızı kolaylaştırmıştır.

Türk Nefroloji Derneği'nde uzun yıllar görev almış hocamız, "Kış Okulu" fikrinin sahibi olup, yüksek katılımı olan ve her sene düzenli olarak yapılacak bir bilimsel aktiviteye öncülük etmiştir. Dernekte görev aldığı süre zarfında daha sonraki dönemlerine ışık tutmuş ve dış ilişkilerdeki ulaştığımız özellikle uluslararası kongrelerin ülkemizde yapılması anlamındaki yüksek başarıların temelini atmıştır. Bu sayede derneğimiz günümüzde pek çok uluslararası dernek ve organizasyonlarda önemli görev ve sorumluluklar yüklenmeye başlamıştır. Başta ailemizin daha sonra nefroloji camiasının bu değerli şahsiyeti, hocamızın kaybindan duyduğumuz büyük acıyı her daim hissedeceğiz. Türk Nefroloji camiasında her yönden örnek alınması gereken, en büyük hocalarından biri olarak, her zaman sevgi ve saygı ile anılacaktır.

Nefrolojiye katkılarından dolayı en içten saygı ve şükran duygularımızla hocamızın ruhu şad olsun. Ailesine, bizlere ve tüm sevdiklerine başsağlığı ve sabırlar dileriz. Sevgili Cengiz Hocamız, Sizi unutmayacağız!!!

Doç. Dr. Murat Hayri SİPAHİOĞLU, Doç. Dr. Aydın ÜNAL, Doç. Dr. İsmail KOÇYİĞİT

Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi
Nefroloji Kliniği